

Frågan, om patriarchernas
långa ålder bestådt af
sol-år, eller af blotta må...

Öhrlin, Olof P.,

1700-1829 73 Cd Br.

National Library
of Sweden

OHRLIN, D. P.

EX. A

Frågan,

Teol
bibl. arkival

Om

(part)
1700 2 1829

Patriarchernas

Långa Ålder

Bestådt af

SOL = År,

Eller af OM

Blotta Månader,

Besvarad

af

OLIVARIO MICROBIO.

Ohrlin, D. P.
~~~~~

STOCKHOLM,

Tryckt af PET. Jöranson NYSTRÖM,

1755.

1807

1807

1807

1807

Imprimatur.
N. OELREICH.

§. 1.

Det har näpligen någon artikel uti vår Christeliga Tros Lära undergått flera och swårare ansåchtningar af kättare och falska Lärare, än den, som handlar om den H. Skrift, des Guds domeliga ursprung, fullkomlighet, kraft, sansfärdighet och beständiga öfwerensstämmelse. Här finnes knapt någon kättare, som ej på något sätt sökt til at påföra den H. Skrift någon orimlighet, hwarigenom den biudit til at göra nysnämde Hennes egenstaper til intet.

§. 2.

Någre, när de läsa, det Patriar-
cherne för synda-floden beskrifwas
U 2 les-

leswat 8 a 900:de år, och ganska få människior i wår tid kunna hinna til 100:de års ålder, så kommer den långa Patriarchernas ålder dem före, som något orimligt, och som denna saken föreställes uti den H. Skrift, så trycka de sig här af hafwa nog grundeligt skäl, at beskyllda den samma för orimlighet.

§. 3.

De Naturkunnige gifwa wid handen besynnerligen twenne ordsaker til Patriarchernas långa ålder.

1:0 Alt de lesde mycket simpelt: deras mat war örter, rötter träfruchter och miölk. Eras. Roterodamus skrifwer, at människorne, sedan de begynte äta kött, hwilket skedde först 200:de år efter synda-floden, ej lesde sedan så länge, som förr. vid. Colloq. IX° TO^o AR.

2:0 Gifte de sig sent och befattade sig ej med kärleks saker, förr än de

de hunnit til en manlig stadga, krops-
pen wunnit sin lagliga styrka och wa-
rit til alla delar satter.

§. 4.

Theologi lägga til den tredje or-
saken, hwilken de taga af GUDS
faderliga försorg och omwårdnad om
Himla-lärans fortplantande, och i
desß renhet bibehållande hos människo-
släktet. Wi finna af Bibliska Tides-
räkningen, at Adam hafwer seet alla
de följande Patriarcherna för floden,
undantagno en enda Noah, och un-
derwist dem uti Guds sanna kannedom:
th Seth hafwer lefwat med Adam uti
800 år; Enos lefde med honom 695
år; Kenan lefde med honom 605 år;
Mahalaleel lefde med honom 555 år;
Jared lefde med honom 470 år; E-
noch lefde med honom 308 år; Me-
thusalem med honom 243 år och La-
mech med honom uti 56 år.

§. 5.

Noah hafwer set alla sina för-
fäder, utom de tre, Adam, Seth och
Enoch, samt lefwat 350 år efter flo-
den med 10 Patriarcher, neml. Sem,
Arpharad, Sala, Heber, Phaleg, Keu,
Serug, Nahor, Thara och med Abra-
ham uti 58 år, et åsyna witne för den senas-
re werlden, om Guds stränga wrede emot
de ogudagtiga, samt obestrisweliga nåd
emot de gudfruchtiga, uti förra werlden.

Sem lefde efter floden 500 år, ja
intil Patriarchen Jacob war 50 år
gammal, och war så wäl efter Hie-
ronymi, som Judarnas enhålliga öf-
werensstämmande och påstående en förr-
träffelig församlingens Lärare och förre-
ståndare. vid. Hieronym. Epist. ad
Euagrium. Wenceslavii Niedewerf-
fers Chronolog.

§. 6.

Den förra werlden warade 1656 år;
Adam öfwerlefde mer än hälften af
den

den tiden, näml. 930 år, men hvar
 före, om ej til den ändan, at han, så
 som en grundfast Församlingens Pela-
 re och et lefwande GUDs Bibliotek,
 ja såsom et åsyna witne til den sto-
 ra lyckfahghet som människan ägde uti
 ostyldighetenes tilstånd, men förlorade
 genom synden, skulle för sin afföda bris-
 wa den Låran, han sat af Himmelen,
 om den treeniga Guden, om werldes-
 nes skapelse, om Människians skapel-
 se til GUDs beläte, och dettas för-
 lorande genom syndafallet; om dess
 uprättelse igen genom Dwinnonens
 Såd, Christum, om själens odödes-
 lighet, om den yttersta domen och det
 ewiga lifwet?

§. 7.

Låran om GUD hade Adam
 ej allenast af den naturliga kundska-
 pen om GUD, då han betraktade jäm-
 te sin egen förunderliga warelse, be-

stående af kropp och siäl, äfwen alla andra skapade tings warelser utom sig, utan ock af uppenbarelsen: ty GUD talade sielf personligen med honom både förr och efter fallet; för fallet: Den dagen, som du åter af kundskapsens trä på godt och ondt, skal du döden dö. Skap. B. 2. Efter fallet: Si! Adam är worden såsom en af NB of. Skap. B. 3.

Utaf detta senare Språket wises ock, at det är mer än en Person uti det Gudomeliga wäsendet, ja äfwen af följande: Låtom NB of göra människans til et beläte, det NB of likt är. Skap. B. 1: 26.

I begynnelsen skapade GUD (Elohim de Gudomeliga Personerna) Himmel och Jord; Anden swåfwade öfwer watnet Skap. B. 1. Swilket David utthyder om de tre Personerna uti Gudomen, sägande: Himlarna äro gorde genom HÆkrans (Fadrens) ord (Sonen) och all deras hähr genom Hans

Hans muns Andå (den H. Andå)
 Psalm. 33.

Ingen lærer twifla om , at ju Adå
 dam (om eljest någon) funnat af e-
 gen årfarenhet wåldeliga predika för si-
 na , och listligen intrycka hos dem be-
 grep om den högst beklageliga förlust
 så wål , som om de alt förswåra påföljder ,
 hwilka han sielf genom sit fall rönt och
 dragit öfwer både sig och sina , samt
 den ofskatbara nåd , hwilken GUD
 honom och Hans tillsagt medelst löftet
 om den wålsignade Dwinmones Såd.
 Skap 3.

Han wiste , at om GUDs Son ej
 kommit imellan med sin dyra förtienst ,
 så skulle den försträckeliga domen med
 en ewig död , på stunden , då han öfwer-
 tråt GUDs bod , blifwit på honom
 exequerat ; men sedan GUDs nåd uti
 Christo kom imellan , wardt han un-
 der wilkor af en lefwande förtrostan på
 Christum ej allenast befriad ifrån den
 ewiga döden , utan fick ock lefwa til
 en

en wiß tid här på jorden och nyttia så lefamliga, som andeliga förmoner, och det alt för Christi skul. Han wiste, at han hade alting med Christo, men utom hononom intet.

Han wiste, at det gafs en GUD; Han wiste, at det gafs en Lag, emedan GUD sielf determinerat den samma för honom; Han wiste, at det gafs en skyldighet at lyda lagen; Han wiste med sin egen olycko, at det gafs olydna och synd, samt at den bestod uti lagsens öfwerträdelse; Han wiste, at Christus skulle komma, ej til at uplösa lagen, utan til at fullgjöra henne, ja, at han genom Christum ej war befriad ifrån at lyda lagen, utan genom honom satter i stånd igen at frivilligt undergifwa sig den samma;

Han wiste af egen ärfarenhet, at synd hade straff med sig; Han wiste, at det gafs nåd; Han wiste ock, at det gafs rätt: emedan barmhärtigheten, som är et temperament af nåd
och

och rätt , war på honom efter fallet ut-
öfwad.

Han hade begrep om högsta lyck-
saligheten : ty han wiste hwad det war,
at wara förenad med GUD och til-
freds med sit samwete ; Han hade be-
grop om högsta nöden : ty han hade i
sielwa werket årfarit , hwad det war,
at wara för syndenes skul så öfwer gif-
wen af GUD , at intet hopp om at få
något widare godt af honom , syntes wa-
ra til finnande ;

Han wiste ock , huru farligt det är,
at inlåta sig uti någon handel med dies-
wulen , emedan han är en konstnär til at
sätta en god färg på en ond sak , och en
ond färg på en god sak , til at göra o-
troligt til troligt , orimligt til rime-
ligt och så twärt om. Skulle det wäl
wara rimligt , at GUD skulle misun-
na människan all möjelig fullkomlighet ,
emedan han sielf skapat henne därtill , och
at hon skulle stråfwa derefter , satt en
sporre uti hennes natur ? Skulle det wa-

ra troligt, at människan, såsom et skapat och ändeligt wäsende, skulle kunna blifwa den oändeliga Skaparen lik uti allwetenhet och independence? Likwäl war satan i stånd at göra detta troligt och rimeligt uti Adams tanckar. Alle desse begrepen hade Adam af ärfarenheten; derföre wore de hos honom experimentales brinnande så wäl, som lysande, så at han kunde wißerligen med estertryck låra sina, det de borde skaffa med fruchtan och båsman, at de måtte warda saliga.

§. 8.

At Adam skulle efter fallet dö den timmeliga döden, det hörde han sielf af GUD, som sade til honom Skap. B. 3. Du skalt warda til jord igen, hwaras du tagen äst. Men som hans siäl ej war, som hans kropp, af jorden, så kunde ej hans siäl komma til jord igen: ty sedan Adams kropp wardt skapad af jord, inblåste

ste Gud en lefwande anda uti hans nåso. Dåt skulle ej mer af Adam komma til jord igen, än det, som war tagit af jord; Nu war ej hans siäl tagen af jorden; altså skulle den ej warda til jord igen: altså war då hans siäl odödelig, och om så ej varit, hade han ej kunnat hafwa något hopp til Christum, utan allenast i detta lifwet, och då hade han varit den uslaste ibland alla människior 1 Cor. 15.

Om Adams siäl varit dödelig tillika med hans kropp, hade han aldrig utan största försträckelse kunnat höra dessa orden: tu skalt warda til jord igen, mindre hålla den timeliga döden för någon winning.

Den Hel. Ambrosius bewiser siälens odödelighet af följande ord, som GUD talade med brodermördaren Caïn. Skap. B. 4. Din broders blod ropar til mig utaf jorden. Här uti, säger han, ligger ej någon liten lårdom: ty om nu GUD hörer sina rättfärdiga åfwen efter deras död, så måste de ju lefwa efter döden, i henseende til de
ras

ras själar, emedan de, som lefwa Gu-
di, de hållas med rätta för at lefwa;
och fast än de smaka döden i henseende
til kroppen, så får likwål själen et oför-
gängeligt lif och nyttjar et ewigt lins:
derföre måste du med Abels blod, som
ropade til GUD, förstå hans själ.
Hit hörer ock de H. Martyrers rop til
GUD efter deras död: Och de ropas
de med höga röst och sade, **HE**RE,
du, som äst helig och sanfärdig, hur
långe dömmar du icke, och häm-
nas icke vårt blod på dem, som bo
på jorden. **Oppenb. B. 6: 10.**

S. 9.

Det jordiska Paradiset war med
sin herrlighet en förebild til det ewiga lif-
wet, äfwen som liffens trä däruti war
en förebild til Christum. Enoch är et
lefwannde exempel derpå, at här ges
et annat lif efter detta: Efter han för-
de et gudeligt lefwerne, tog GUD
honom bort, och han war sedan intet
sedder. **Skap. B. 5.** Ja, säger du,
här

hår är ingen igenkommen, som sagt of, huru det står til där! Jag svarar, Jo: wi hafwa et par, som kommit igen, Moses och Elias wid Christi förklaring på berget; den förre 1500 år efter sin död; den senare 1000 år, sedan han lefwande blifwit uptagen til Himla. Här frågas nu, hwar deße hade warit under den långa tiden, på jorden, i Himmelen, eller uti helfwetet? Swaras: intet hade de warit på jorden, emedan de där ej warit sedde, ej eller uti helfwetet: ty därifrån ges ingen förlofning; altså i Himmelen, i det ewiga lifwet; altså ges då et annat lif efter detta. Theodoretus. Tertulian. Libr. de Resurrect. carnis. Irenæus Libr. 5. Cap. 5.

Enoch, den siuende man efter Adam, predikade om den yttersta domen Jud. Epist. 14. Noah kallas rättfärdighetenes Predikare. 2 Pet. 2: 7.

§. 10.

Sedan nu de synnerligaste ordsakerna, hwarföre Patriarcherne så länge
 lef

lesde, åro å daga lagde, så wil man wi-
sa af Bibelska Historien, at deras mång-
årighet ej bestod af blotta Månader, utan
af hela Sol-år.

§. 11.

Et Sol-år är en så lång tid, som
solen behöfwer at gå på genom diirkret-
sen, näml. 52 weckor, en dag och sex
timar, sju dagar på hwarje weka beräk-
nad, til desz hon kommer til samma rum
igen, som hon utgick, antingen man wil
då börja räkningen ifrån Solståndet om
sommaren til samma tid igen; eller ifrån
Solståndet om hösten til följande höst
igen, eller ock ifrån dag-jämningen om
våren til samma tid igen, så begriper
ändå den tiden uti sig 365 dagar.

§. 12.

At Noah war uti arken et helt
Sol-år och 5 dagar, är tydeligt därafs,
at han gick in i arken den 17 dagen i den
andra Månaden på sitt 600:de år,
men

men gick ut af arken den 27 dagen i den andra månaden af sit 601:ste ålders år.

Öfver siettehundra de årena i Noahs ålder, på sutttonde dagenom i den andra månadenom, thet år then dagen tå utbrusto alla stora diupsens källor och himmelens fenster öpnade sig, och et regn kom på jordena i fyratio dagar och fyratio nätter. Rätt på samma dagen gick Noah in i arken. Och watnet stod på jordena hundra de och femtio dagar. Skap. B. 7: 11, 12, 13, 24. Under dessa 150 dagar räknas ock de 40 dagar, som regnet kom: ty ifrå den 17:de dagen i andra månaden, då det begynte regna, tiltog och behölt watnet sin högd, intil den 17:de dagen i den siuende månaden. Skap. B. 8: 3, 4. hwilket gör 5 månader, och då man räknar, som Bibeln, 30 dagar på hwarje månad, 150 dagar. Och watnet förlöp af jordene mee och mee, och wärdt mindre efter et hundra de och femtio dagar. Skap. B. 8: 3, 4.

Bild . . . på

På första dagenom i then tjonde månadenom syntes thet öfwersta på bergen. På första och siettehundrade årena af Noahs ålder, på första dagenom, i första månadenom förtorkades watnet på jordena. Så wardt tå jorden alltinges torr på then siuende och tiugonde dagenom i then andra månadenom och tå gick Noah ut af arken. Skap. B. 8: 5, 13, 14, 15.

§. 13.

Stynda-floden börjades den 17 dagen i den andra månaden (emot hwilken swarer wår April) af Noahs 600:de ålders år, och watnet stod på jorden 150 dagar, eller 5 månader, näml. in til den 17:de dagen i den 7:de månaden, som swarar emot wår Septemb. På den 17:de dagen i den 7:de månaden stadnade arken öfwer * bergen Ararat, och watnet förlop der efter på 150 dagar, eller 5 månader, näml. intil den 17:de dagen i den 12:te deras månad, eller wår Februarius. * vid. Waltheri Harmon. Biblic. I från

Ifrån den 17:de dagen i den tionde månaden (December) på 73 dagars tid förminskades högden af watten til 15 alnar, så at det öfwersta af bergen syntes.

Sedan 40 dagar derefter woro framledne, näml. den 11. dagen i den 11. månaden, eller Januarius, lät Noah frenstret up på arken och slap ut en korp.

7 dagar der efter, eller d. 18 Januarii, slap han ut en duswa, hwilken efter hon intet fant något rum för sig på jorden, kom til honom igen.

Och han bidde ännu 7 dagar och slap ut d. 25 Januar. en annan duswa, hwilken kom igen med et oliwe löf.

Och han töfwade ännu andra sju dagar och slap ut den tredje duswan, näml. den 2:dre dagen i den tolfte månaden, eller Februarius.

Sedan förtorckades watten på jorden til den första dagen i den första månaden (som swarar emot vår Mars

månad) af Noahs 601:ste ålders år,
och lät han up talet på arken.

Och på den 27 dagen i den andra
månaden (eller April) wardt jorden
altinges torr Skap. B. 8. Vid. C. M.
Chefeneux specul. Chronograph.

§. 14.

Här af är det ju tydligt 1:o at,
när Noah beskrifwes hafwa varit 950
år gammal, det ei varit 950 månader
allena, utan 950 Sol'år: ty han war
600 år gammal, när floden kom; men
han war 601 gammal, när floden
war aldeles förbi och jorden åter torr.
Han gick in i arken den 17:de dagen i
den andra månaden af sit 600:de ål-
ders år; men han gick ut af arken den
27:de dagen i den andra månaden af
sit 601:ste ålders år; och således har
han varit uti arken et helt Sol'år
och 5 dagar.

När

När man nu lägger tilsamman tiden, på hwilken watnet tiltog och stod = = = 150 dag.
 med tiden, på hwilken det aflop 150 dag.
 så blifwer en summa af 300 dag.
 eller 10 månader. Watnet stadnade med sitt aflop den 17: dagen i den sista månaden af Noahs 600: de ålders år; altså bleswo af denna Månaden öfrige = = = 13 dag.
 hwartil lägges den första månaden af följande Noahs 601: ste år, eller = = = 30 dag.
 samt af den derpå följande 2: dra månaden = = = 27 dag.
 hwilket gör för sig en summa af 70 dag.
 när nu desse 70 dagar läggas til de förra = = = 300 dag.
 så blir en summa af = 370 dag.
 Sedan man nu tagit et Sol-år, eller 365 dagar här ifrån, så blifwa 5 dagar öfwer.

2:0 Af det, at där göres skilnad på året och månaderna uti året : ty där nämnes den första månaden i året, den siuende och den tionde, följer ju, at året ej bestod af en månad allena.

3:0 Noah war uti arken tjo månader af sit 600:de ålders år, och två månader af sit 601:ste ålders år; Han war uti arken et helt år; altså räknades åfwen då tolf månader på året. Se Mitternachts not. öfwer G. Fabricii, Hist. Sac.

4:0 At de räknat 30 dagar på månaden, är klart däraf, at 150 dagar göra 5 månader.

5:0 At med dagen förstås et helt dygn, eller natt och dag tillika, kan inhämtas där af, at det regnade 40 dagar och 40 nätter.

6:0 At månaden bestod af mer än 14 dagar, efter ny och nedan, synes däraf, at där nämnes den 17:de; den 27:de dagen i månaden.

§. 15.

Jag twiflar intet om, at ju mina anförde skäl, med hvilka jag nu bewist, det Patriarchernas mångårighet bestod af Sol-år, och ej af blotta månader, gälla och finna rum hos dem, som kunna gje och taga emot skäl, men wäl ej hos dem, som drifwas af en hög och myndig kritisk anda, beshinnerligen emot den H. Skrift, hwilke påstå, at, efter människans nu ej lefwer 950 år, så kunde hon det ej eller då; detsföre måste 950 år ej wa-

wara mera än 950 månader, hwilket gör 78 Sol-år och 2 månader wid pass; en ålder, som åfwen i wår tid är möjlig. Detta låter wäl höra sig til deß man går in uti några wiså omständigheter, som hos Patriarcherna tildragit sig. Til exempel: Mahalaleel war 65 år gammal, när han födde Jared. Skap. B. 5. Om nu med desse åren skulle förstås blotta månader, så skulle Mahalaleel warit, då han födde Jared, allenast 5 Sol-år och 5 månader: en ting, som nu är och alltid warit, orimelig. Nahor war 29 år gammal, då han födde Thara Skap. B. 11: Om nu med dessa 29 åren skulle förstås bara 29 månader, så skulle han warit allenast 2 Sol-år och 5 månader gammal, när han födde Thara, Abrahams Fader.

GUD låst Wade Noah straxt efter floden, at säende och uppkärande, köld och hete, sommar och winter, dag och natt, skulle derefter aldrig mer, såsom då war skiedt, rubbas af någon flod, så länge jorden står. Skap. B. 8: 22. här af följer ju, at den samma ordning med årets indelning uti dagar och månader hafwer warit för floden, som nu, Skap. B. 1: 14. ja: at hwar del består af samma längd, som nu: ty om året består allenast af en blott månad, då skulle Wår och Sommar består allenast af 15 dagar; på denna tiden skulle deras säende och uppkärande gåt för sig

sig och deras jordvärtter vuxit, mognad och bergats innom en tid af 15 dagar.

På hvarje wcka äro alt ifrån werldenes Skapelse räknade 7 dagar, af hwilka den sista war Sabbat, eller helig, alt intil slutet af gamla Testamentets tid; uti et år woro 52 wcko-Sabbather, om nu et år består allenast af en månad, eller 30 dagar, så skulle innom en månad, eller 36 dagar, infallit 52 Sabbaths dagar, hwilket är orimligt.

Så orimligt som nu detta är, så orimligt är ock det, at påstå, det Patriarchernas långa ålder ei består af Sol-år, utan allenast af blotta månader.

Du store GUD, som hafwer låtit Patriarcherne så länge lefwa, efter de måste lära mycket, ja, det måste, af egen ärfarenhet, emedan dem feltes andras, hielp oss, at wi i stöd så af andras, som egen ärfarenhet, måtte lära, at få bruka våra korta dagar; dem du alla upteknat i din bok, förr än någon af dem wordo til, at wi wid slutet af vår wandel, kunna med trygg samweten säga: Jag hafwer kämpat en god kamp, jag hafwer fulbordat loppet, jag hafwer behållit trona, här efter är mig förwarad rättfärdighetenes trona, hwilka mig gifwa skal SKYREN, then rättfärdige domaren, på then dagen, doch icke mig allenast, utan ock allom them, som älska hans uppenbarelse! 2 Tim. 4: 7, 8.